

er imidlertid noget ganske andet, hvad der nu foreligger, eller i alt Fald hvad der blev forelagt fra min Side, idet Lovforslaget da omhandlede en Skat, der skulde vedvare, medens det egentlig nærmest kun var møntet paa at fastsætte en Ramme, indenfor hvilken Skatten kunde bevilges, og det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt at vælge et System, som, hvor nyttigt og hensigtsmæssigt det end kan være for en enkelt Gang, og navnlig naar Willien til at hve Skatten saa at sige bæres af Situationen, dog maa erkjendes for ikke at afgive noget brugbart Grundslag for en gennem flere Aar vedvarende Skat. Trods Alt, hvad det ærede Medlem har ytret, er dette endnu min Overbeviisning, og jeg turde derfor ikke driste mig til at foreslaae det ærede Thing at vedtage en Indkomsskat, baseret paa Contingentsystemet, naar den var bestemt til at skulle vare gennem en lang Række af Aar; men netop det, at man i det andet Thing har fundet overveiende Betænelighed ved at gaae ind paa denne min Tanke, saaledes at man har begrænset Skatten baade til et Beløb, der i og for sig ikke kan genere nogen Skatteyder, og til en Tid af to Aar, har for mig været Motivet til, at jeg kunde erklære, at jeg kunde bruge Skatten, hvilket af Systemerne der end vedtoges. Det, der er mig imod ved Contingentsystemet, er, at jeg ikke er istand til at see rettere, end at det, om man end kan have forskjellige Hjælpemidler til at afgive sit Skjøn, dog altid vil være en villaarlig Fordeling, hvorledes man end indretter det, og jo dybere man kommer ned, jo mindre Dele man har med at gjøre, desto mindre slaae disse Hjælpemidler til for at skaffe en retfærdig Fordeling. Jeg skal imidlertid give det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Fenger) Ret i, at ogsaa Procentsystemet, skjøndt det efter min Formening i sin Isee staaer Sandheden nærmest, og skjøndt det saa at sige vøjer ud af Indkomsskattens Natur, ingenlunde er forbundet med saa faa Misligheder, som enkelte af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig til Fordeel for det, synes at antage. Jeg kan give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at der, naar man alene bliver staaende ved at lade Communerne være Skatteansætttere, er

Fristelser og Farer tilstede ved Procentsystemet, som man maa søge at firkke dem imod gennem Loven eller gennem andre Institutioner, og derfor havde jeg foreslaaet den oprindelige § 6, som dog ikke vandt Bifald i det andet Thing. Naar det ærede Medlem saa at sige har bebreidet mig, at jeg ikke holdt mere fast paa den, vil jeg gjøre opmærksom paa, deels at den i og for sig ikke havde nogen særdeles Betydning, naar man kun vilde bruge Skatten for eet eller to Aar, og deels at jeg ikke havde nogen som helst Udsigt til at kunne sætte den igjennem, da ikke et eneste Medlem af Udvalget vilde gaae ind paa den Tanke, som jeg deri havde udkastet, men som jeg — det skal jeg ligesaa frimodig tilstaae — selv meget godt saae trængte til en Udviikling, hvilken jeg havde ventet, den vilde faae i Udvalget, forbi jeg manglede tilstrækkelige statistiske Data til at kunne udføre den anderledes, end det var steet i Lovforslaget. Jeg kan dog ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds i, at Pligt og Sandhed skulde veie saa lidt, som det synes, at han forudsatte hos Udfærdigene. Jeg indrømmer, at der er store Fristelser og mange Gange Tryk, imod hvilke det er absolut nødvendigt at sætte Stiver, men naar jeg siger, at jeg kan gaae ind paa Procentsystemet, er det naturligviis med den Overbeviisning, at jeg vil kunne finde Mænd, som ere baade overlegne og uafhængige nok til at kunne fungere som Skattecommissairer; thi man maa ikke glemme, at et Procentsystem uden Skattecommissairer eller uden § 6 er en Umulighed. Jeg tør altsaa for mit Vedkommende sige, at dersom man ikke er istand til at benytte Indkomsskatten som Statskat med et Procentsystem, skal man lade være at bruge den. Man bør da søge at komme ind paa at erstatte Hullet i Statshusholdningen paa anden Maade, medens man lader denne Beskatning efter Skjøn væsentlig have sit Raaderum indenfor Communerne. Efter selve Forholdets Natur findes der i dem aabenbart Kræfter — maaskee ubevibst, men de findes der — til at skaffe en nogenledes retfærdig Fordeling tilstede; men de glippe, saasnart vi komme udenfor Communerne, saasnart vi skulle sammenligne den ene Commune med den anden. Her er det efter